

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשֵׁת רְאָה | תשפ"ה



בצדקה תכונני

גליון 388

סיפור לשבת

וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַיּוֹם וְיָבִיטָהּ (וי, כו)

ידועה אמרתו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע: "שמחה אינה מצוה ועצבות אינה עבירה. אבל יש בכוחה של שמחה לרומם את האדם לדרגות הנעלות ביותר, ולאידך – עצבות יכולה לגרום לאדם להתדרדרות עמוקה". ברצוני לספר סיפור נפלא מגדלות הנפש של ידיד נפשי רעי כאח לי, הרה"צ רבי זלמן בריזל זצ"ל, שהיה עובד ה' באמת, כל חייו היו קודש לה'. בצעירותו תקפה אותו מחלת השחפת הנוראה רח"ל, מחלה שפגעה קשה בתפקוד הריאות. בימים ההם טרם הומצאה האנטיביוטיקה הידועה כיום כתרופת פלא לשחפת, ומי שתקפה אותו מחלה זו רח"ל היה אומלל ולוקה בכפליים: בנוסף לסבל והייסורים שהסבה מחלה זו, היה על החולה להיות בבידוד מוחלט, מנותק מאנשים, מחשש הידבקות. מצבו הקשה של רבי זלמן נגע לחבריו ומוקיריו. זכור לטוב אחד המיוחד שבחבורה, הרה"ח רבי יצחק מנשה הכהן רוזנפלד זצ"ל, שלרגל עבודתו בקודש כשו"ב דמתא היה משתדל להביא מידי יום ביומו לביתו של רבי זלמן כבדים צלויים, הידועים כתרופה בדוקה למחלה. עברה תקופה ארוכה, רבי זלמן שכב בביתו קודח מחום ונמצא בבידוד מוחלט. הדבר כאב לי מאוד, רבי זלמן היה תמיד הסמל והדוגמא למסירות למען הזולת, והנה מן השמים נגזר עליו ייסורי הגוף והנפש כאחד – ואנו מחרישים? גמלה בלבי החלטה להכנס לחדרו של רבי זלמן לעודדו ולחזקו, נכנסתי לבית ונעמדתי על מפתח החדר הפנימי. כשראיתי את פניו המצומקות, חיזור וחלוש, פרצה צעקה מליבי וקראתי בקול: "רבי זלמן!.. רבי זלמן!! – וואס מאכט איר", איך אתם מרגישים? רבי זלמן סובב את ראשו בכבדות, וסימן בידו שאתקרב אליו. ניגשתי והתקרבתי עד למטתו, בתוך ליבי חשבתי: מי יודע? אולי הוא רוצה לומר לי דברי צוואה ופרידה, לפי איך שהיה נראה – מצבו היה כלאחר יאוש. והנה... רבי זלמן הגביה ראשו במקצת ובקול חרישי זעק: "רבי ישראל... נאר בשמחה! רק בשמחה!"

נָתַן תִּתֵּן כָּל (טו, י)

אפילו מאה פעמים (רש"י). מובא ב"אוצרות התורה", פעם ישב האדמו"ר רבי מנחם מנדל מרימנוב זצ"ל עם תלמידיו ועסק בתורה. נכנס לפתע עני לבוש בלואי סחבות וכל כולו מעורר חמלה, הוציא רבי מנחם מנדל דינר זהב מכיסו ונתנו לעני ששמח על המתנה ההגונה שקיבל והלך לדרכו. כאשר הלך אותו עני, חשב רבי מנחם מנדל לעצמו, הרי מה שנתתי לו את הדינר היה מתוך שנכמרו רחמי עליו ולא לשם מצות הצדקה כפי שציוונו השי"ת, שלח מיד לקרוא לעני. כאשר שמע העני כי האדמו"ר ביקש להחזירו נבהל ונחרד שמא התחרט האדמו"ר על מה שנתן, שמא טעות היתה בידו והתכוון ליתן רק דינר של כסף. כשהגיע העני הוציא רבי מנחם מכיסו דינר זהב נוסף ונתנו לעני לשם מצות צדקה. כמובן שמח העני מאד, הוא אור עזו ושאל את הרבי אם כך היה ברצונו לתת שני דינרי זהב, מדוע לא נתנם מתחילה ולא היה גורם ל"בהלת שווא"? השיב האדמו"ר, למדתי מהפסוק בפרשת ראה שכך עלי לעשות "נתון נתן לו" מדוע כפלה התורה לשון נתינתו, אלא ללמדנו שאם נתן לעני בפעם הראשונה מתוך רחמנות עליו לחזור ולתת נתינה נוספת לשם מצוה לתת באופן "שלא ירע לבבך בתתך לו" כלומר לא מתוך צער הלב על המצב של העני אלא לשם מצות הצדקה.

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ג

גשם [המשך]

רבי יוסף קארו, בעל ה"שולחן ערוך", קיבל מפי מלאך, כי כאשר עם ישראל שרוי בצרה, ובעיקר בעת עזירת גשמים, יעשו שבע הקפות על קברו של צדיק עם ארבעת המינים ויבקשו ישועה מבורא עולמים. כן מבואר בספר "רפואה וחיים". ברצונך לדעת אם בזמן הקרוב יירד מטר על פני חוצות – התבונן על הבקר והצאן. אם תראה שהם שוכבים על צד ימין, דע, כי זמן המטר מתקרב. כן כתבו הגאונים ("אוצר הגאונים" עמוד רלט). יש מים זכרים ויש מים נקבות. מי הגשמים הם זכרים, ומי התהום הם נקבות. כשם שהזכר בפני עצמו והנקבה בפני עצמה אינם יכולים ללדת, כך הזרעים שבארץ אינם צומחים ממי הגשמים בפני עצמם וממי התהום בפני עצמם, אלא רק משניהם יחד. כן מבואר במדרש רבה (בראשית יג, יג) וב"אור החיים" (בראשית א, ט).

חלק מהגשמים נוצר על ידי הבל פיהם של בני אדם. כן כתב ה"חת"ם סופר" (דרשות, ח"ב, דף שעו). לכן, יש לדעת, כי כאשר בני אדם מדברים דברים אסורים, מתערב בגשם גם טומאה, וכשגשמי טומאה אלו מצמיחים את הפירות – כל האוכל מפירות אלו נטמא ומטמטם. בטרם בא המבול על הארץ, גשמים היו יורדים רק אחת לארבעים שנה, והיו זורעים באותו הזמן והיה היבול מספיק למשך ארבעים שנה. כן כתב המלבי"ם (בספרו "התורה והמצוה" בראשית ח, כב) בשם המדרש.

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
20:31	19:52	18:39	
20:29	19:54	18:56	תל אביב
20:31	19:54	18:50	חיפה
20:30	19:53	18:56	באר שבע

צדקה ומרפא



מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רבי יהודה הנשיא
לפרנס את כלל ישראל

מספר בגמרא (ב"ב ח:): רבי פתח אוצרות בשני בצרת. אמר: יכנסו בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי גמרא, בעלי הלכה, בעלי הגדה. אבל עמי הארץ אל יכנסו. דחק רבי יונתן בן עמרם ונכנס. אמר לו: רבי פרנסני? אמר לו: בני קרית? אמר לו: לאו. שנית? אמר לו: לאו. אם כן כמה אפרנסך? אמר ליה: פרנסני ככלב וכעורב. (עין חגיגה טו:). לכאורה יש לשאול מדוע נקט רבי יונתן בלשון פרנסני כעורב וככלב, והרי בעלי חיים אלו טמאים הם, והיה לו לתפס לשון טהרה, כמו שמוכר בשם רבנו האר"י שלא יזכיר אדם שם בניו, בשם בעלי חיים טמאים. והבאור בזה בדרך דרש, כי הנה הקב"ה נז ומפרנס את כל הבעלי חיים בשנה. אך המכון בזה על העורב שנשלח בתקופת מי המבול על ידי נח לראות הקלו המים. ואמרו חז"ל שגשאר בחיים בעבור השליחות הבאה שעתיד להשתלח בימי אליהו הנביא, ונמצא זה זמן לו פרנסתו ולכל העורבים שמתקופת נח ועד אליהו, ולא בנכות עצמם, אלא בנכות העורב העתיד לשליחות אחרת. וכן הכלב, הוא הכלב שהיה בתקופת יציאת עם ישראל ממצרים, ששלם לו הקב"ה שכרו על אשר לא השמיע קולו באותה שעה, שמוזנו יהיה מצוי לו בכל הדורות הבאים. ונמצא, כל הכלבים

עושרו במדה נכונה. רבי היה מכבד עשירים וכן רבי

שבכל הדורות מוזן להם הקב"ה פרנסתם לא בנכות עצמם, אלא בנכות הכלבים שבאותו דור הקודם. וזהו כמו שדרש רבא בר מרי על הפסוק (תהלים סא, ח) שרמו רבי יונתן לרבי, כי אמנם אינו ראוי לזונו ולפרנסו "ישב עולם לפני חסד ונאמת מן יצירה". וכך בנכות עצמו, שהרי אינו בעל מקרא או משנה, אך מבקש דרש רבא בר מרי: אימתי ישב עולם לפני אלהים - לפרנס בנכות אבותיו שהיו בעלי תורה, בדרך שון הקב"ה כלומר, באיזו נכות מתקנים העולם: בזמן שחסד ונאמת את העורב והכלב בנכות אבות או בנכות הנדע הבא. - גמילות חסד שעושים עשירים עם העניים, ומן - ולהקנת דבריו יש להוסיף כי רבי יונתן כון בזה להוכיח מוזנות שהם מספקים להם יצירהו - ישמרו את את הנהגתו של רבי שאינה על הצד הנכון. כי עם ישראל העולם, נכות הצדקה שנותנים עשירים לעניים מקימת לא יתכן שאין בהם צד תורה, או מפני אבותם או מפני את העולם. ומכיון שעשירים העושים צדקה מקימים זרעם, ואם כן, אין כבר צדיפות בין בעלי מקרא וכו' לבין את העולם, ראוי לאנשים לכבדם, וזה היה טעם של מי שלא קרא ולא שנה, וכלם כאחד ראוי לפרנסם. רבי עקיבא ורבי בהנהגתם.

רבי מכבד עשירים: מהדוע?
פעם בא בן בונייס לפני רבי. אמר להם רבי לנמצאים שם: על המעשה הנ"ל כתב רבי אליעזר פאפו זצוק"ל פנו מקום לבן מאה מנה ("מנה" הוא 100 זוז. "בן מאה" (אורות אילים' יו:). "יש כמה בערים בעם שנראה מנה" הוא אדם בעל נכסים בשו" - 10,000 זוז). אחר כך להם גבורתא להתרים נגד העשירים ולדבר אתם בא לפני רבי אדם אחר, ואז אמר להם רבי לנמצאים: פנו קשות, ומיחסים זה להם למדה טובה, והמכבד אותם מקום לבן מאתים מנה - כלומר, תנו לאדם זה מקום חשוב בשם חנף יקראוהו. וכמה שגו ברואה, דחייבא רמא יותר ממה שנתתם לבן בונייס. סבור היה רבי כי אותו אדם לכבד את העשירים. צא ולמד מגדולי עולם הללו. עשיר יותר מבן בונייס. אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי רבי מכבד עשירים, העולם היה מכבד את רבי בשביל לרבי: רבי, אביו של זה - בונייס, יש לו אלה ספינות בים תורתו, ומרב עננה שלא רצה להנות מכבוד התורה, וכןגדן אלה עירות ביבשה! כלומר, בנדי עשיר הוא יותר לכן בחר לו לכבד את העשירים שבדורו, וממנו למדו מן האדם שגא אחריו, ומדוע כבדת אותו פחות ממנו? לכבד את העשירים. וכאשר ראו אחר כך שנותנים אמר לו רבי לרבי ישמעאל: לכשתגיע אצל אביו של בן כבוד לרבי, היו סבורים שרק בשביל עשרו מכבדים בונייס, אמור לו: אל תשגרה בפלים הללו לפני - אל אותו ולא בשביל תורתו. תשלח את בנך לפני בבגדים כאלה! שלא היה בן בונייס לבוש לפי מדת עושרו, ומשום כך לא העריך רבי את

ישמחו במלכותך



סוד פחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק ח' | ליל שבת, מעלת השמחה בליל שבת

חכמים תקנו לומר "שיר של פגעים" בשחרית - כדי להגן מהמזיקים "ספר חסידים": זה הטעם שהסמיכו חכמים בספר תהלים את פרק "ישב בסתר" הנקרא בחז"ל "שיר של פגעים" לפרק "מזמור של יום השבת" מפני שביום זה צריכים ישראל שמירה יתרה מפני המזיקים. וזה אף הטעם שמתפללים בשחרית של שבת על שמירת בריאות הגוף בתפלת "יקום פרקן מן שמיא ובריות גופא ונהורא מעליא" ולא מתפללים על כך בחגים ומועדים, כי במועדים אין הרשעים יוצאים מהגיהנם ואין להם רשות להזיק בהם. ולכן ישתדל האדם בכל כחו להיות בשמחה בשבת, וע"י כך תשרה עליו העטרה של השבת אשר על ידה נפרסת עליו סכת השלום של שבת המלכה, וע"י כך מבטח לו שישמר וינצל מכל המזיקים הללו. ומוסיף הרמ"ק, שזה הטעם שתקנו אנשי כנסת הגדולה לומר את מזמור "ישב בסתר עליון" שנקרא בחז"ל "שיר של פגעים" בתפלת שחרית ביום השבת אף על פי שאינו קשור לשבחה של שבת המלכה, וזאת מפני שבסגולתו להגן מפני המזיקים, וזאת כדי להגן על ישראל מפני המזיקים אשר שלטו בליל שבת על מי שלא היה שמח והיה בעצבות בליל שבת אשר מזיקים אלו עלולים לשלט ולהזיק לו ח"ו, וכדי להגן על כך תקנו חז"ל לומר את מזמור "ישב בסתר" בתפלת שחרית של שבת. ומשום כך אנו מתפללים בערבית של שבת "ופרש עלינו סכת שלומך" וכןנתנו היא להתפלל שיפרס עלינו ה' את סכת השלום של השבת אשר מכזה נזכה לשמחת השבת ולעטרה של שבת אשר על ידה נזכה ממילא לאורה הגדול של השבת ולהשמר מכל רע בכל יום השבת, אמן.

אבות ובנים



- על איזה הר ניתנו הברכות לעם ישראל?
א. הר עיבל.
ב. הר גריזים.
ג. הר חרמון.
ד. הר סיני.
- ישיבת ארץ ישראל שקולה...?
א. כנגד מצות חסד.
ב. כנגד הכנסת אורחים.
ג. כנגד כל המצוות שבתורה.
ד. כנגד מצות שבת.
- בני איזו אומה היו שטופים בעבודה זרה יותר מכל אומות העולם?
א. מצרים.
ב. מואבים.
ג. מדנים.
ד. כנענים.
- איזה תנא היה מחליט על הייסורין מתי יבואו ומתי ילכו?
א. רבי יהודה.
ב. רבי יוסי.
ג. רבי אלעזר ברבי שמעון.
ד. רבי מאיר.
- כל המינין שיש ביבשה יש בים חזין מ? ...
א. חמור.
ב. חולדה.
ג. אריה.
ד. נחש.
- מאיזה יהודי ביקש הקב"ה שיברכו?
א. משה רבינו.
ב. אהרן הכהן.
ג. ישמעאל בן אלישע כהן גדול.
ד. אברהם אבינו.
- מי ריפא את רבי יהודה הנשיא מחולי השיניים והחניכיים?
א. רופא בבית חולים.
ב. רבי אלעזר ברבי שמעון.
ג. אליהו הנביא.
ד. המלאך רפאל.
- מה קרה בעולם בתקופת ייסוריו של רבי אלעזר ברבי שמעון?
א. כולם ילדו זכרים.
ב. לא מת אדם בלא זמנו.
ג. היה שפע רב ברוחניות ובגשמיות.
ד. העולם לא היה צריך לגשם.
- מי היה אביו של רבי יהודה הנשיא?
א. רבן שמעון בן גמליאל.
ב. הלל הזקן.
ג. רבי יהושע.
ד. רבי אלעזר בן עזריה.
- היכן היה קבור רבי אלעזר ברבי שמעון בשנים הראשונות לאחר פטירתו?
א. כפר שמאי שליד מירון.
ב. בעיר מירון.
ג. בעיר צפת.
ד. בעליית ביתו שליד העיר עכברא. תשובות

101 6' 8" 2' 9" 5' 8" 2' 1'



"את הברכה, אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום". (דברים יא, כז).

(התשע"ה) נ"ל בס"ד: "אשר אנכי מצוה אתכם" – ס"ת למפרע מהיר. רמז שיהא אדם עושה את המצוות בזריזות ובמהירות, להראות שהוא שמח בעשיית המצוה, ולא בעצלות ואיטיות, שמראה שהמצוה עליו לעול, וקשה עליו הדבר. וזריזים מקדימין למצוות. ועל זה נאמר (משלי כב, כט): "חזית איש מהיר במלאכתו, לפני מלכים יתיצב, בל יתיצב לפני חשפים".

וזו לשון הפלא יועץ (ערך מהירות/מהירות): יש צד שהמהירות הוא טוב מאד, כמו שנאמר (משלי כב, כט) "חזית איש מהיר במלאכתו, לפני מלכים יתיצב". והינו שלאחר שהסקים בדעתו שיש לו לעשות אותו דבר, בין ממלי דעלמא בין ממלי דשמיא, ימהר יחיש מעשהו. אי ממלי דעלמא, כדי שלא יהא טרוד, ויפנה לבו לעבודת השם יתברך. ואי ממלי דשמיא, יקפץ ויעשה מצוה, יפה שעה אחת קדם, ומצוה הבאה לידו אל יחמץנה, כי לא ידע מה ילד יום, וכמה מניעות וטרדות והסתות היצר הרע יכולים להזדמן מצת לעת ומרגע לרגע. ומי שהוא זריז, נשכר. וגם הוא בכלל "עשה רצונו כרצונך" (תנ"ך, ד), שפשם שרצונו הוא שימהרו לעשות צויו, ואם יתמהמה משירתו, נותן עיניו בו וגופו, כן, להבדיל, ישער בעצמו ויקים מצוות האל יתברך שמו.

(התשע"ז) והנה ידוע שיש כת"ר (620) מצוות: תרי"ג מדאורייתא, ועוד ז' מדרבנן, וכמו שרמזו רבותינו בכך שבעשרת הדברות

יש כת"ר אותיות (ראה בעל הטורים שמו"ק, יג).

והנה תמצא שמלת "מהיר" במילוי כזה: **מם, הה, יוד, ריש** בגי' כת"ר, כמנין כת"ר מצוות. לרמזו שיהא אדם מהיר וזריז בעשיית המצוות, וכן".

(תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א)

החפץ חיים



קונטרס 'שפת תמים'

פרק ג' | יבוארו בו הסיבות המביאות לידי מרמה
אפילו אם יקריב קרבן עולה שהיא כולה כליל, או יעשה שאר מצות ה', מעושה וחמס, לא ירצה לפניו, כמו דכתיב, כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה. ואחז"ל לולב הגזול והיבש פסול, ומשלו על זה באגדה: למה הדבר דומה, ללסטים שהיה יושב בפרשת דרכים ומלסטים הבריות. פעם אחת עבר לשם שלוחו של מלך, שהיה המלך שולחו לגבות מס ממקום אחד וקם עליו הלסטים הוזה ולקח ממנו כל מה שהיה לו. לימים נתפס אותו הליסטים וניתן בבית הסוהר. שמע עליו אותו השליח של המלך ובא אצלו, ואמר לו: אם אתה נותן לי כל מה שלקחת ממני אלמד עליך זכות לפני המלך. אמר לו: אין לי מהם אלא זה המלבוש שהיה מן המלך, ונתנו לו. אמר לו: למחר כשתצא לדין ויאמר לך המלך יש לך אדם שילמד עליך זכות תאמר יש לי אדם אחד, והמלך ישלחני ויקראני ואלמדו עליך זכות. למחר כשהיה הולך לדין אמר לו המלך כלום יש לך אדם שילמד עליך זכות, אמר לו יש לי אותו פלוני. שלח המלך בשבילו ואמר לו מה אתה יודע בזה האיש. אמר לו ידעתי בשעה ששלחת אותי לגבות המס ממקום פלוני, קם עלי ולקח כל מה שהיה לי, והרי זה המלבוש שהחזיר לי יעיד עליו. התחילו הכל אומרים, אוי לו לזה שנעשה סניגורו קטיגורו. כך אדם לוקח לזבל כדי לזכות בו, ואם היה הלולב גזול הוא צוות לפני המקום ואומר גזול אני חמוס אני, ומלאכי השרת אומרים אוי לו לזה שנעשה סניגורו קטיגורו.

הגאון רבי שמואל סלאנט זי"ע | יום ההילולא - כ"ט אב



הרה"ג רבי שמואל מסלנט, רבה של ירושלים, עוד בהיותו בחוץ לארץ, חלה במחלה קשה, והרופאים לא יכלו להושיעו. נסע לבעלו ומרן (הרה"ק ה"ש שלום" מבעלו זי"ע) מישש את גופו ונתרפא וצויה עליו להעתיק מקומו לארה"ק, שהאוויר שם הוא טוב - עשה כמצוותו והבריא לגמרי. פעם התעורר בירושלים ספק על כהן אחד בענין עלייתו לדוכן. היו שהתירו והיו שאסרו, והוחלט שהרה"ג רבי שמואל מסלנט יכריע בדבר, התייצב הכהן בפני רבי שמואל ובתוך דבריו סיפר שהיה בבעלו וגם שם עלה לדוכן. כששמע זאת הרה"ג רבי שמואל, אמר, כי אם עלה לדוכן בבעלו - "אין בודקין מן המזבח ולמעלה". הרה"ג רבי שמואל מסלנט היה בשנותיו האחרונות סגל נהור, וכידוע היה פיקח וממולח - פעם ביקר בביתו רב אחד מידידיו, פנה אליו רבי שמואל ואמר לו: "האם אין איש בבית? הבה ואספר לך מה שאירע פעם אחת. באחד הימים נסעתי לארץ ישראל בענייני הכלל. בדרך תקפו אותי כאבים ויסורים נוראים בכתף, עד שלא יכולתי להזיז את ידי. כשבאתי לווינה פניתי מיד אל גדולי הרופאים, אך ללא תוצאות. כל התרופות לא העלו מזור. החלטתי לנסוע אל הרה"צ רבי שר שלום מבעלו, שהיה מפורסם בגאונותו וצדקתו. כשבאתי לבעלו, לא גיליתי לאף אחד את שמי. הרבי מבעלו היה נוהג לעבור בין כל קהל הבאים ולתת לכל אחד ברכת שלום. אני עמדת בין הבאים ורציתי לראות את פניו. בתוך כך ניגש אלי רבי שר שלום והניח ידיו בחוקה על כתפי הכואבת. דבר זה הכאיב לי מאוד עד שפרצה מפי זעקה. פנה אלי ואמר: "אני יודע אני יודע" והמשיך ללכת הלאה. מיד לאחר מכן, כשיצאתי החוצה, הרגשתי כבר הטבה גדולה. כשניסיתי לסובב ידי לכל הצדדים, לא הרגשתי יותר כאב, ויצאתי מבעלו בריא ושלם".

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך
בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך
חודש

הקדשה לשנה
שלמה בעלון

זכות
ביזיוי הרבים

הקדשה חד פעמית
בעלון

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת
הצדקה והחסד למשפחות
עמותת "בצדקה תכוננו"
שמה לה למטרה
לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות
מעוטי יכולת כלכלית
ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף
העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

al@gamah.org - מייל לכל מטרה

WWW.GAMAH.ORG אתר העמותה

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ו"נדרים" ובאשראי בטלפון ובאתר



לתרומה סרוק
את הברקוד





אשא עיני – שמירת העיניים

סיפר הגה"צ רבי נתן מאיר וכטפויגל זצ"ל, אשר כיהן כמשגיח בשיבתו של הגאון האדיר הרב אהרן קוטלר זצ"ל:

הנה בזמנו היה רבים וטובים ממני, ואני תולה את מה שהרב קוטלר זצ"ל בחר בי להיות משגיח בשיבתו הקדושה, רק בכך שהייתי נזהר בשמירת העיניים בכל כוחי, כי לאשתי הרבנית היה מדרשיה לבנות, וכאשר הן היו מגיעות בשבת לאכול את סעודות השבת בביתנו, היו שואלות אותי הרבה שאלות בעבודת השם ובהנהגה, והייתי מחויב להשיב להן, ואף על פי כן מעולם לא הרמתי את עיני להביט ולראות את אחת מהן חס ושלום, וכך שמרתי את עיני בכל כוחי, ואני תולה את מה שלקח אותי הרב קוטלר לכהן כמשגיח בשיבתו הקדושה, רק בזכות זאת ששמרתי את עיני בכל כוחי תמיד. ובזכות שמירת העיניים היה לי מה לומר (בדרשות), וכך יצאו ספרים אלו "קובץ שיחות" לאור עולם, שכולם הם פרי של שמירת העיניים.

סיפר הגאון רבי אשר אריאלי שליט"א, מראשי ישיבת מיר המעטירה בעיר הקודש ירושלים תובב"א, אשר זכה להעמיד אלפי תלמידים. ולשיעוריו הנפלאים יצאו מוניטין רב, כאשר ציבור גדול בא לשמוע את שיעוריו המרתקים והחזקים, והנה באחד הימים, ניגש אליו אחד התלמידים ושאלו, ילמדנו רבינו, כיצד זכה הרב ששיעוריו מתקבלים באופן כה עצום, עד שרבים כל כך צמאים לשמוע את דבר ה' אשר בפיו? השיבו ראש הישיבה ואמר לו: האמת אגיד ולא אכחד, כי גם אני בעניי תמהתי על כך, וחיפשתי בעצמי מה סוד ההצלחה הגדולה הזו, עד שהחלטתי כי סיבת הדבר היא במה שעשיתי בימי בחרותי, כאשר למדתי בשיבת מיר, והיה נהוג בזמנו שהבחורים מקבלים דמי כיס להוצאותיהם מהנהלת הישיבה, ואני שמרתי את כל הכסף ולא השתמשתי איתו כלל

ההצלחה.

וכן סיפר אחד מגדולי ראשי הישיבות בדורינו שליט"א (תפארת בחורים עמוד יז), שכאשר עשה בר מצוה, אביו שהיה אחד מגדולי דורו, הכניס אותו לחדר ואמר לו: דע לך כי מקובל אני מאבי שהיה איש אלקים וקדוש ובעל רוח הקודש גמור ומהצדיקים המפורסמים, ואבי מאביו, שקיבלו איש מפי איש מהזקנים עד משה רבינו שכל עבודת השם יתברך וכל עלייתו של האדם וגדלותו תלויה בשמירת הקדושה.

וכן מסופר בספר "מדרכי החיים" על הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל ראש ישיבת פונוביו', שבמשך שנים רבות היה נוהג לבקר את אימו, פעם בשבוע בכל יום שישי, ולעת זקנותו החל לפתע לבקרה מידי יום, וכששאלוהו בני המשפחה מדוע הוא שינה את הנהגתו והחל לבקר את אימו מידי יום, השיב להם שעד היום לא הלך כל יום, מפני שחשש משמירת העיניים, (וזאת אף על פי שאימו התגוררה ברחוב בעל שם טוב, והוא התגורר ברחוב וילקומירר שזה מרחק של מספר רחובות בלבד), אבל לאחר שנהיה לו קטטר בעין, שוב אינו חושש מכך, ולכן הוא הולך לבקר את אימו מידי יום.

ומובא בספרים הקדושים, שהנה כתבו חז"ל שכל מה שאירע ליוסף אירע לציון, ולכנסת ישראל, ורמזו לכך "ציון" גימטריה "יוסף", ולכן כמו שיוסף הצדיק עבר נסיונות רבים במידת הקדושה, לפני שהוא עלה לגדולה וזכה למלכות, כך באחרית הימים לפני שיבוא משיח צדקינו ותתגלה מלכות השם בכל העולם כולו, עיקר נסיונם של כל ישראל יהיה במידת הקדושה, ומי שיעמוד בנסיונות קשים אלו אשר יהיו באחרית הימים, הוא אשר יזכה לראות בשוב ה' לציון, ועיניו תראינה במלכותו שתתגלה במהרה.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א בבית מדרש קהילות פו, בבני ברק בתאריך 16.06.2022 לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון כשר) 077-3532243

לצרכי, אלא שמרתי אותו כדי שאוכל לנסוע ולחזור לביתי במונית, בכדי שלא אצטרך לנסוע בתחבורה הציבורית אשר בה המכשולים מצויים, וכך אזכה לשמור את עיני מכל מיני מראות אסורים, ולעניות דעתי אמר הראש ישיבה, ההשקעה הזאת אשר עשיתי כדי לשמור את עיני בקדושה ובטהרה, היא אשר עמדה לי ששיעורי ימצאו חן בעיני בני התורה. וכך סיפר אחד מנכדיו של הגה"צ רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל, שכאשר הרהיב עוז ושאל את זקנו שאלה שבערה בו זמן רב, והיא מה סוד צמיחתו של הסבא בעל "שבת הלוי"? בתחילה לא רצה לענות לו, אבל לאחר שהבין שיהיה דבר זה לחזק הסכים, ואלו היו מילותיו המבהילות: "דע לך שבמשך שלש שנים רצופות היו לי מלחמות קשים וגדולים בעיני קדושה ובעזרתו יתברך התגברתי על כולם."

וכך אמר פעם בעל שבת הלוי לבנו הגאון רבי אברהם אליהו שליט"א, שבצעירותו כאשר התגורר בעיר וינה, היה עליו ללחום רבות על עיני קדושה וטהרה.

וכך סיפר הגאון רבי אברהם אליהו וואזנר שליט"א, שכאשר הוא נכח באחד מביקוריו של אביו בעל שבת הלוי זצ"ל, אצל הגאון הקדוש רבי מאיר אבוחצירה זיע"א, פנה אביו לרבי מאיר זצ"ל ואמר לו: אני מבקש מכבודו שיגיד לי במה זכתה משפחתכם החשובה והרוממה, למעלה גדולה ונשגבה זו להיות מיוחדים במהותכם ומעלתכם, בתחילה התחמק רבי מאיר זצ"ל מלענות לו, אבל כשאבי הפציר בו ואמר לו, אולי אף על פי כן יאמר כבודו מקצת מן המקצת, ענה רבי מאיר ואמר לו, במשפחתנו הקפידו על טבילה במעיין מים חיים, ומאד הקפידו על שמירת העיניים.

וכך סיפר הגאון רבי יהודה עדס שליט"א ראש ישיבת קול יעקב, שפעם נכנס אל הגאון הקדוש רבי מאיר אבוחצירה זיע"א ושאלו, מה יש לומר לבחורים בתחילתו של הזמן בשיבה כדי שיצליחו בלימוד התורה, והשיב לו הרב: "תאמר להם ששמירת העיניים והפה זה סוד

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויהזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אוריאל בן תקוה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניי כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייז בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונוטה
יוסף בן שושנה ימיני